

Dosar nr. 30021/3/2011*

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A II – A DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL (fostă Secția a IX-a)
ÎNCHIERE
SEDINTA PUBLICA DIN DATA DE 19.02.2014
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PRESEDINTE – PETRICĂ GHERGHEȘANU
GREFIER – ELENA LAZA

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ având ca obiect anulare act administrativ, formulată de reclamanta Asociația Salvati Bucureștiul, în contradictoriu cu pârâții Consiliul General al Municipiului București, Primarul Municipiului București și Municipiul București.

La apelul nominal efectuat în ședința publică, au răspuns reclamanta, prin președinte și vicepreședinte, pârâții Consiliul General al Municipiului București, prin consilier juridic, Primarul Municipiului București, prin avocat Ana Diculescu – Sova și Municipiul București, prin avocat Bogdan Grabowski.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

La întrebarea instanței, părțile au arătat că nu mai au alte probe de propus spre administrare.

Nemaifiind cereri prelabile de formulat, excepții de invocat și probe de administrat, tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe excepțiile invocate și pe fondul cauzei.

Reprezentantul reclamantei Asociația Salvati Bucureștiul arată că excepția tardivității formulării plângerii prelabile invocată de pârâțul Primarul Municipiului București este o excepție de ordine privată și nu de ordine publică, iar acest lucru este reglementat în mod expres de art. 109 alin. 3 din Codul de procedură civilă care stabilește faptul că neîndeplinirea procedurii prelabile nu poate fi invocată decât de către pârâți prin întâmpinare sub sancțiunea decăderii. Apreciază că acest articol este aplicabil în speță întrucât legea contenciosului administrativ se completează cu normele dreptului comun, respectiv cu normele Codului de procedură civilă. Precizează că alineatul 3 al art. 109 din Codul de procedură civilă a fost introdus odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 202/2010 și este aplicabil în prezenta speță întrucât dosarul a fost înregistrat în anul 2011 pe rolul Tribunalului București.

Prin urmare, arată că legiuitorul român odată cu intrarea în vigoare a legii micii reforme a înțeles să sancționeze comportamentul nediligent al pârâțului care nu invocă prin întâmpinare lipsa procedurii prelabile cu sancțiunea decăderii. Precizează că pârâții au invocat pentru prima dată prin notele scrise depuse la termenul din data de 22.01.2014, excepția tardivității formulării plângerii prelabile, fiind astfel decăzuți din dreptul de a invoca această excepție.

Mai arată că, Legea nr. 33/1994, reglementează prin art. 14 alin. 1 o procedură prelabilă ce trebuie realizată de către proprietarii și titularii altor drepturi reale asupra imobilelor. Dacă persoanele în cauză nu sunt mulțumite de răspunsul primit prin hotărârea comisiei, constituită potrivit art. 15, pot contesta această hotărâre la curtea de apel în raza căreia se află situat imobilul. Precizează că Legea nr. 33/1994 nu se aplică, în opinia sa pârâții sunt de rea credință încercând să inducă instanța în eroare amestecând două capitole din această lege. Arată că capitolul II se referă explicit la declararea utilității publice care este un act al consiliului local, guvernului sau parlamentului, iar capitolul III se referă la acte individuale între expropriator și expropriat. Arată că atunci când se referă la aplicabilitatea Legii nr. 33/1994, pârâțul citează art. 14 din capitolul 3 care se referă la expropriat și nicidecum la această hotărâre a consiliului local, a guvernului sau parlamentului de declarare a utilității publice.

Arată că hotărârea de declarare a utilității publice este un act administrativ cu caracter normativ. Prin urmare, plângerea prealabilă arată că poate fi formulată oricând. Precizează că potrivit art. 5 din Legea nr. 5 din Legea nr. 33/1994, utilitatea publică se declară pentru lucrări de interes național sau local; declararea utilității publice de interes local se face în vederea realizării unui interes local, iar nu în vederea realizării unor persoane determinate. Arată că astfel cum rezultă din însuși numele actului administrativ în cauză, hotărârea care privește declararea utilității publice a unei lucrări de interes local, nu poate fi un act administrativ individual, ci doar normativ. Precizează că alin 4 din art. 7 din Legea 33/1994 prevede că prin lege se poate declara utilitatea publică în situații excepționale, în cazul în care indiferent de natura lucrărilor sunt supuse exproprierii lăcașuri de cult, monumente, ansambluri și situri istorice, cimitire, alte așezăminte de valoare națională deosebită ori localități urbane sau rurale în întregime. Din motive de coerență juridică, dacă pentru anumite lucrări de utilitatea publică se declara prin lege, act cu caracter evident normativ, ar fi absurd ca pentru alte tipuri de lucrări de utilitate publică aceasta să fie declarată printr-un act administrativ cu caracter individual.

În plus, arată că declararea utilității publice în situațiile excepționale prevăzute la alin. 4 cum este cazul de față, se realizează prin lege, astfel ca declararea utilității publice de interes local se poate ataca în prezenta speță prin mijloacele pe care persoana interesată le are la îndemână pentru atacarea unui act administrativ cu caracter normativ.

În subsidiar, în situația în care instanța va aprecia că acest act are caracter individual, solicită instanței să constate că emitentul nu a îndeplinit condițiile prevăzute de art. 11 din Legea nr. 33/1994. Nu este culpa reclamantei că nu a luat cunoștință de acest act din momentul în care acesta a fost emis. Chiar dacă ar fi luat cunoștință din acel moment, arată că nu putea prevedea prejudiciile pe care acesta le-a produs.

Pe fondul cauzei, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și, în consecință, anularea Hotărârii Consiliului General al Municipiului București 262/2006 privind declararea de utilitate publică a lucrării de interes local „Dublarea Diametrului Nord-Sud pe tronsonul Buzești – Berzei – Vsile Parvan etapă 1 din tronsonul Buzești – Berzei – Vasile Parvan – B.P. Hasdeu – Uranus – Calea Rahovei. Arată că Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 151/2006 reprezintă un Plan Urbanistic Zonal care a modificat prevederile Planului Urbanistic General al Municipiului București și a fost anulat în mod irevocabil. Hotărârea 262/2006 în cauză este subsecventă Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 151/2006. Hotărârea a fost emisă cu încălcarea art. 7 al Legii 33/1994, fiind emisă de o autoritate necompetentă. Întrucât lucrarea în cauză nu presupunea exproprierea unor monumente istorice, Consiliul General al Municipiului București nu era competent să emită hotărârea în cauză, această competență revenind legiuitorului. Hotărârea a fost emisă cu încălcarea art. 9 din Legea 33/1994, detaliat în HG 583/1994, fiind adoptată ca urmare a unei cercetări prealabile întocmite de o comisie nelegal constituită. Arată că, Comisia care a întocmit cercetarea prealabilă a fost numită de Primarul General pentru o altă lucrare decât cea în cauză. Precizează că Hotărârea în cauză se întemeiază pe Dispoziția Primarului General al Municipiului București nr. 730/2006, iar procesul verbal al cercetării prealabile, anexă la hotărârea în cauză, este semnat de persoanele desemnate prin Dispoziția 730/2006. Arată că prin Dispoziția 730/2006 se investește o comisie exclusiv pentru efectuarea cercetării prealabile în vederea Declarației Utilității Publice a Lucrării de Interes Local - Pasaj rutier denivelat superior Basarab, deci nu și pentru lucrarea în cauză. În plus, art. 2 al regulamentului aferent HG 583/1994 prevede numirea câte unei comisii pentru fiecare lucrare, deci o comisie pentru lucrarea în cauză trebuia numită printr-o altă dispoziție a Primarului General.

De asemenea, Comisia care a întocmit cercetarea prealabilă nu conține reprezentanți ai Consiliului Local al Sectorului 1. Lucrarea în cauză este amplasată în sectorul 1 al Capitalei. Art. 9 al Legii 33/1994 prevede ca din comisie să facă parte și reprezentanți ai Consiliului Local al Sectorului 1, iar art. 6 al regulamentului emis prin HG 583/1994 precizează: un viceprimar și arhitectul-sef (serul compartimentului de urbanism și amenajarea teritoriului) al Sectorului 1.

Niciun reprezentant al Consiliului Local al Sectorului 1 nu a făcut parte din Comisie, aceasta fiind constituită exclusiv din reprezentanți ai Consiliului General al Municipiului București și ai Primăriei Municipiului București. Precizează că Hotărârea a fost emisă cu încălcarea art. 10 din Legea 33/1994, detaliat în HG 583/1994, fiind adoptată ca urmare a unei cercetări prealabile superficiale, lipsite de conținut și care nu justifică interesul local al lucrării preconizate. Precizează că Procesul verbal nu conține elementele obligatorii prevăzute de articolul 10 din Legea 33/1994 și HG 583/1994. Din procesul verbal pentru consemnarea cercetării prealabile, anexă la hotărârea în cauză, la prima și ultima întâlnire a comisiei nu s-a prezentat inițiatorul lucrării, nu s-a făcut referire la un dosar de cercetare prealabilă, nu s-a dispus cercetarea la fața locului, nu se precizează nici un inconvenient la realizarea lucrării, deși urmează să dispară 13 monumente istorice, nu se justifică faptul că nu există o altă cale de realizare a lucrărilor în afara exproprierii, nu se evaluează costul lucrării, nu se evaluează durata de realizare a lucrării și nu se precizează lista imobilelor supuse exproprierii, toate aceste aspecte constituind încălcări ale regulamentului aprobat prin HG 583/1994. Arată că modificarea în procesul verbal este semnată de un singur membru al comisiei. Hotărârea a fost emisă cu încălcarea art. 11 din Legea 33/1994 și cu încălcarea art. 6 din Legea 52/2003, nefiind îndeplinite procedurile de consultare a publicului direct afectat sau general interesat.

Reprezentantul Consiliului General al Municipiului București solicită admiterea excepției tardivității formulării plângerii prealabile afirmând că prin Hotărârea nr. 262/2006 se aprobă declararea de utilitate publică a lucrării de interes local pentru o anumită parte a străzilor cuprinse pe tronsonul Buzești – Calea Rahovei. Prin urmare, apreciază că este un act individual și nu un act normativ astfel cum susține reclamanta. Arată că acest act nu a fost emis pentru întreaga suprafață a teritoriului administrativ al Municipiului București ci doar pentru o anumită parcelă pe care urmează să se desfășoare lucrări de utilitate publică. Cu privire la aspectul că nu ar fi fost adusă la cunoștință publică, arată că potrivit Legii 215/2001 Hotărârile Consiliului General al Municipiului București cu caracter individual își produc efecte de la momentul aprobării și aducerii lor la cunoștință publică. În art. 3 din Hotărârea contestată nr. 262/2006 este menționat faptul că se va aduce la cunoștință publică prin afișare la sediul Primăriei Municipiului București și prin publicitate în presa locală. Prin urmare, arată că au fost îndeplinite aceste aspecte. Precizează că potrivit art. 11 din Legea nr. 554/2004 coroborat cu Legea nr. 33/1994, apreciază că reclamantul nu mai se află în termenul prevăzut de lege în ceea ce privește formularea plângerii prealabile aceasta fiind tardiv formulată.

Pe fondul cauzei, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată afirmând că actul administrativ atacat a fost emis în conformitate cu prevederile art. 10 din Legea nr. 33/1994 și ale art. 22 din HG 583/1994 și totodată cu respectarea și în temeiul art. 38 alin. 2 lit. c și d și alin. 6 lit. a, pct. 13 și art. 46 alin. 2 din Legea nr. 215/2001. Apreciază că reclamanta nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 8 alin. 1¹, în sensul că poate invoca vătămarea interesului public numai dacă invocă și vătămarea unui interes legitim privat. Ori, în prezenta speță nu a fost dovedit interesul legitim privat, respectiv cum a fost afectată Asociația Salvați Bucureștiul de către acest act administrativ având în vedere că nu deține imobile care ar fi urmat să fie expropriate ca urmare a actului administrativ contestat în prezenta cauză.

Apărătorul pârâtului Primarul Municipiului București solicită admiterea excepțiilor tardivității formulării plângerii prealabile, prescripției dreptului material la acțiune și tardivității formulării acțiunii având ca obiect anularea HCGMB nr. 262/2006. Arată că Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 262/2006 este un act administrativ individual. Actele administrative individuale nu pot fi atacate în baza Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ decât ulterior parcurgerii procedurii prealabile (în condițiile prevăzute de art. 7 alin. 3 și alin. 7) și cu respectarea termenelor reglementate în art. 11 alin. 1 și 2 din aceeași lege. Reclamanta nu a respectat aceste prevederi, motiv pentru care apreciază că se impune admiterea atât a excepției tardivității formulării plângerii prealabile, cât și a excepției prescripției dreptului material la acțiune. Precizează că reclamanta nu a respectat nici procedura specială prevăzută de Legea nr. 33/1994, ci s-a adresat instanței după expirarea

termenului prevăzut de art. 14, astfel încât excepția tardivității acțiunii este întemeiată. Declarația de expropriere a avut în vedere exclusiv imobile aflate în patrimoniul cultural local și nu național, astfel încât prevederile art. 7 din Legea nr. 33/1994 au fost respectate. Valabilitatea actului de declarare a utilității publice nu este condiționată de preexistența unui plan urbanistic zonal care să includă lucrarea pentru care se face exproprierea. Dimpotrivă, înscrierea acestei lucrări în documentațiile de urbanism se face întotdeauna ulterior emiterii declarației de utilitate publică. Comisia care a efectuat cercetarea prealabilă în speță a fost corect constituită, iar activitatea sa nu a fost una superficială, cum susține reclamanta. Conținutul procesului-verbal de constatare a rezultatului cercetării este unul standard, predefinit de H.G. nr. 853/1994. Potrivit acestor dispoziții legale, procesul-verbal nu poate cuprinde decât principalele concluzii ale cercetării prealabile. Prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența în administrația publică nu sunt aplicabile în prezenta cauză prin raportare la HCGMB nr. 262/2006 - act administrativ individual, iar nu normativ. În plus, arată că a făcut deja dovada aducerii actului la cunoștința publicului interesat, potrivit regulii speciale prevăzute de Legea nr. 33/1994.

Mai arată că, calificarea actelor administrative în normative sau individuale se face în funcție de gradul de întindere a efectelor lor juridice, fiind acte administrative individuale acelea care produc efecte juridice numai către persoana fizică sau juridică prevăzute în actul respectiv ori prin care se aprobă o anumită operațiune producătoare de efecte juridice. Arată că distincția dintre cele două tipuri de acte administrative constă în aceea că, în timp ce actele administrative normative conțin norme de conduită abstract formulate, cu caracter general și susceptibile de a fi aplicate în repetate rânduri fără a-și epuiza efectele, actele individuale își produc efectele asupra unui număr determinat de persoane și nu sunt susceptibile a se aplica în mod repetat. Precizează că HCGMB nr. 262/2006 nu este un act de aplicabilitate repetată și nici nu este susceptibilă a produce efecte în privința unui număr nedeterminat de persoane, ci doar în privința acelor persoane care au la momentul declanșării exproprierii calitatea de proprietari ai imobilelor expropriate. Prin acest act arată că a fost declanșată procedura de expropriere a unor de imobile identificate în concret, efectele răsfrângându-se exclusiv asupra proprietarilor acestora. Analiza naturii juridice a declarației de utilitate publică trebuie realizată prin raportare la semnificația acestui act în cadrul procedurii de expropriere și prin raportare la dispozițiile Legii nr. 33/1994, care o reglementează. Declararea utilității publice nu poate produce nici ea efecte decât tot prin raportare la proprietarii ale căror imobile urmează a fi expropriate. Aceasta deoarece declararea utilității publice reprezintă prima etapă, administrativă, în cadrul procedurii de expropriere, al cărei rezultat final este trecerea unui bun imobil determinat din patrimoniul privat al unei persoane în domeniul public al statului sau al autorităților administrativ-teritoriale. Ea nu se face în abstract, ci particularizat, pentru fiecare expropriere în parte fiind necesară întocmirea unei declarații de utilitate publică concrete (a unui act individual).

Precizează că actul de declarare a utilității publice a fost calificat în mod expres în doctrina de specialitate ca act administrativ individual și aceasta indiferent dacă utilitatea a fost declarată prin lege sau prin hotărâre a consiliului local. Procedura plângerii prealabile este reglementată în cuprinsul Legii nr. 554/2004 ca o procedură obligatorie, ce se adaugă condițiilor de exercitare a acțiunii civile. Potrivit prevederilor art. 7 din Legea nr. 554/2004, Asociația Salvați Bucureștiul, în calitate de terț față de actul administrativ individual atacat, arată că avea obligația de a formula plângere prealabilă în termenul de prescripție de 6 luni prevăzut de alin. 7. Arată că HCGMB nr. 262/2006 a fost adoptată în data de 2.11.2006, iar ulterior publicată pe pagina de internet a Primăriei și afișată la sediul acesteia. Actul a fost comunicat către Biroul de presă și către Primăriile de sector încă din data de 13.11.2006, astfel cum rezultă din lista de difuzare de la paginile 57-60 din dosarul de fond inițial. Arată că termenul de 6 luni a început să curgă încă din luna noiembrie 2006, fiind împlinit în luna mai 2007. Prezenta acțiune a fost înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 22.04.2011 la 4 ani de la data expirării termenului de prescripție. Actul atacat a fost deja pus în executare, el producându-și toate efectele specifice.

Prin urmare, apreciază că HCGMB nr. 262/2006 nu ar mai putea fi atacată ulterior acestui termen de prescripție. Dacă ar admite o soluție contrară, ar însemna că actele administrative individuale ar putea fi atacate oricând de către terți, chiar dacă măsurile dispuse prin acele acte au fost deja aduse la cunoștința persoanei interesate (prin comunicare) și a publicului (prin afișare) și, mai mult decât atât, au fost puse deja în aplicare. Or, o astfel de posibilitate este în mod evident contrară obiectivului urmărit de legiuitor prin instituirea unor termene exprese de decădere sau de prescripție, afectând în mod grav securitatea circuitului juridic civil și bunul mers al administrației.

În ceea ce privește excepția prescripției dreptului material la acțiune, învederează instanței că această excepție este întemeiată pe dispozițiile art. 11 din Legea nr. 554/2004, care prevede atât un termen de prescripție de 6 luni, calculat prin raportare la îndeplinirea procedurii prealabile (alin. 1), cât și un termen de decădere de 1 an, care curge prin raportare la data la care petentul a luat la cunoștință de actul atacat (alin. 2).

Arată că în raport de momentul aducerii actului la cunoștința publicului, precum și data la care a fost formulată acțiunea, învederează instanței că dreptul Asociației de a ataca HCGMB nr. 262/2006 este prescis. Mai mult decât atât, în speță a fost depășit chiar și termenul de decădere de 1 an, motiv pentru care solicită instanței să constate că la data formulării acțiunii era stins chiar dreptul Asociației de a mai ataca actul administrativ individual emis și publicat în luna noiembrie 2006.

Referitor la excepția tardivității formulării acțiunii prin raportare la dispozițiile Legii nr. 33/1994, reprezentantul pârâtului Primarul Municipiului București arată că aceasta nu recunoaște posibilitatea unui terț de a ataca actele emise în cadrul procedurii de expropriere, singurele persoane care ar putea recurge la o astfel de măsură fiind "proprietarii și titularii altor drepturi reale asupra imobilelor", potrivit art. 14. În al doilea rând, Legea nr. 33/1994 nu recunoaște posibilitatea contestării la orice moment a declarației de utilitate publică sau a celorlalte acte din cadrul procedurii de expropriere. Din contră, arată că capitolului 3 din Lege reglementează o procedură specială, cuprinzând termene imperative, a căror depășire este sancționată cu decăderea.

Prin raportare la prevederile art. 14 din Legea nr. 33/1994, solicită instanței să constate că prezenta acțiune a fost înregistrată pe rolul Tribunalului București cu depășirea termenului de 45 de zile reglementat de lege, astfel încât se impune respingerea acesteia ca tardiv formulată.

Pe fondul cauzei, arată că HCGMB nr. 262/2006 a fost emisă cu respectarea tuturor cerințelor impuse atât de Legea nr. 33/1994, cât și de celelalte acte normative incidente în cauză. Cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 7 din Legea nr. 33/1994, arată că prevederile art. 7 din Legea nr. 33/1994, se completează însă cu prevederile art. 7 din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice. Potrivit acestui articol, în funcție de valoarea pe care o au, monumentele se clasează fie în grupa valorică A, dacă sunt monumente de valoare națională sau universală, fie în grupa valorică B, dacă sunt monumente istorice aparținând patrimoniului cultural local. Nici una din cele 13 clădiri enumerate de Asociația Salvați Bucureștiul în acțiunea sa nu face parte din patrimoniul cultural național, ci exclusiv din patrimoniul cultural local al Municipiului București.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 8 din Legea nr. 33/1994, arată că în mod greșit reclamanta apreciază că valabilitatea hotărârii prin care a fost declarată utilitatea publică ar fi fost condiționată de preexistența unui plan urbanistic, această teză având la bază o interpretare eronată, trunchiată, a prevederilor Legii nr. 33/1994 privind exproprierea și ale Legii nr. 422/2001 privind protecția monumentelor istorice. Arată că într-adevăr art. 8 din Legea nr. 33/1994 se referă la "condiționarea" declarației de utilitate publică de înscrierea lucrării în planurile de urbanism, însă, în realitate, numai executarea lucrării de utilitate publică ridică probleme în ceea ce privește armonizarea cu planurile de urbanism. Astfel, în ipoteza în care lucrarea ce a fost declarată de utilitate publică nu se încadrează în planul urbanistic existent, acest plan nu va putea fi modificat decât concomitent sau ulterior emiterii declarației de utilitate publică. Aceasta deoarece în lipsa acestui prim act nu există nici documentația necesară și nici motivația suficientă (rațiunea) pentru modificarea planurilor urbanistice.

Prevederile art. 8 din Legea nr. 33/1994 nu impun preexistența unui plan urbanistic care să încorporeze un proiect încă nedeclarat al administrației. Este evident că efectuarea celor două operațiuni în ordinea propusă de reclamantă ar fi imposibilă și ar duce la un blocaj al activităților urbanistice ale autorităților.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 9 din Legea nr. 33/1994 și ale prevederilor HG nr. 583/1994 în ceea ce privește constituirea comisiei de cercetare prealabilă, arată că potrivit art. 9 din Lege, cercetarea prealabilă va fi efectuată de o comisie numită de Primarul General al Municipiului București, alcătuită din reprezentantul Consiliului Local al Municipiului București, precum și din reprezentanții consiliilor locale interesate. Arată că reclamanta invocă faptul că cercetarea prealabilă a fost făcută de o comisie numită pentru o altă lucrare decât cea în cauză. Cum Asociația nu indică care sunt prevederile legale care ar interzice o astfel de posibilitate, pârâtul Primarul General al Municipiului București indica acele norme care permit efectuarea unei cercetări prealabile de o comisie deja existentă. Din interpretarea logică și gramaticală a acestui text rezultă faptul că nu este necesară numirea unei comisii pentru fiecare lucrare în parte, întrucât norma are o formulare permisivă, referindu-se la numirea unei comisii pentru "lucrări de interes local" în general, iar nu la numirea unei comisii pentru fiecare lucrare în parte. Mai mult decât atât, textul prevede că numirea comisiei se va face la cererea inițiatorului lucrării. Or, dacă ar da textului de lege interpretarea pe care o sugerează reclamanta, în lipsa unei astfel de cereri, comisia de cercetare nu ar putea fi numită, soluție care ar duce la blocarea sistemului și la vătămarea interesului public.

Apreciază că procedura prevăzută de H.G. nr. 583/1994 nu a fost încălcată, iar componența comisiei a fost corectă prin raportare la prevederile Regulamentului. La rândul lor, actele din procedura prealabilă nu au fost atacate. Atât Dispoziția Primarului nr. 730/2006, cât și procesul-verbal întocmit de comisie se bucură, așadar, de prezumția de legalitate a actelor administrative.

În al doilea rând, Asociația Salvați Bucureștiul reclamă faptul că nu au făcut parte din comisia care a efectuat cercetarea prealabilă și reprezentanții Consiliului Local al Sectorului 1, însă o astfel de cerință nu este prevăzută de lege.

Cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 10 din Legea nr. 33/1994 și ale prevederilor HG nr. 583/1994 în ceea ce privește conținutul superficial al cercetării prealabile efectuate Asociația Salvați Bucureștiul încearcă, în mod nejustificat și cu rea-credință, să pună semnul egalității între activitatea de cercetare prealabilă și consemnarea rezultatului ei. Arată că nici Legea nr. 422/2001 și nici o altă lege nu exclude posibilitatea exproprierii monumentelor istorice. Mai mult decât atât, exproprierea va fi posibilă inclusiv atunci când imobilul ar fi afectat de o clauză de inalienabilitate, singurele condiții care se impun a fi îndeplinite și care sunt supuse controlului de legalitate (iar nu și de oportunitate) al instanțelor judecătorești sunt acelea ca autoritatea să fi declarat utilitatea publică a lucrării, iar proprietarul să fi primit o despăgubire justă și prealabilă exproprierii. Or, în speță, exproprierea au fost deja finalizate. Foștii proprietari au fost despăgubiți, iar ei au exercitat deja căile de atac prevăzute de Legea nr. 33/1994 împotriva actelor de expropriere, căi care nu sunt deschise și terților față de procedură și care, în orice caz, nu au fost exercitate de reclamantă în termenele speciale prevăzute de lege.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 11 din Legea nr. 33/1994 și ale art. 6 din Legea nr. 52/2003 privind transparența în administrația publică învederează instanței faptul că art. 6 din Legea nr. 52/2003 nu este aplicabil în speță. Această normă se referă la obligativitatea publicării pe pagina de internet a Primăriei a anunțurilor privind proiectele de acte normative, supuse dezbaterii publice.

Reprezentantul pârâtului Municipiul București solicită admiterea excepțiilor tardivității formulării plângerii prealabile, prescripției dreptului material la acțiune și tardivității formulării acțiunii având ca obiect anularea HCGMB nr. 262/2006. Pe fondul cauzei, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată pentru aceleași motive.

În replică, reprezentantul reclamantei arată că Hotărârea nr.151/2006 reprezintă Planul Urbanistic Zonal, a fost statuat în mod irevocabil de către Curtea de Apel Cluj și este un fapt opozabil părților care au fost parte în acest proces. Arată că prin expunerea orală s-a făcut o confuzie, învederează că Legea nr. 33/1994 vorbește de persoane fizice și persoane interesate. Precizează că doar în capitolul 3 și niciodată în capitolul 2 nu se vorbește de persoana interesată. Prin faptul că art. 8 din Legea nr. 33/1994 prevede că utilitatea publică este condiționată de o documentație de urbanism se subînțelege că această documentație de urbanism trebuie să fie anterioară din moment ce este o condiție. Din moment ce Planul Urbanistic Zonal a dispărut, arată că această condiție nu este îndeplinită. Precizează că a existat o practică judiciară a ÎCCJ care a arătat că excepția prescripției dreptului la acțiune este o excepție de ordine publică, însă această practică s-a schimbat după anul 2010 prin art. 109 alin. 2 din Codul de

procedură civilă. Arată că plângerea prealabilă este reglementată de Legea nr. 554/2004, sens în care a depus la dosar jurisprudență.

În replică, apărătorul pârâtului Primarul Municipiului București arată că hotărârea pronunțată de Curtea de Apel Cluj are relativitate cu privire la părți. Precizează că le-ar fi fost opozabilă dacă acel act nu intra în circuitul civil, dar acesta a fost executat cu mulți ani în urmă.

În replică, reprezentantul pârâtului Consiliul General al Municipiului București arată că Hotărârea nr.151/2006 a fost anulată de Curtea de Apel Cluj și din acest considerent la acest moment nemaifiind înscrisă în documentațiile de urbanism această lucrare nu mai îndeplinește condițiile legale. Arată că această lucrare a fost înscrisă în HCGMB nr. 269/2000 prin care a fost aprobat Planul Urbanistic General care are caracter director conform art. 46 din Legea nr. 350 și care prevede strategia de dezvoltare a unității administrativ teritoriale.

Tribunalul reține cauza în pronunțare pe excepțiile invocate și pe fondul cauzei.

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, urmează a

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 26.02.2014.

Se atacă împreună cu fondul.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 19.02.2014.

PREȘEDINTE
PETRICĂ GHERGHEȘANU

GREFIER
ELENA LAZA

Dosar nr. 30021/3/2011*

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A II – A DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL (fostă Secția a IX-a)

Sentința civilă nr. 1444
SEDINȚA PUBLICA DIN DATA DE 26.02.2014

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE – PETRICĂ GHERGHEȘANU
GREFIER – ELENA LAZA

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ având ca obiect anulare act administrativ, formulată de reclamanta Asociația Salvați Bucureștiul, în contradictoriu cu pârâții Consiliul General al Municipiului București, Primarul Municipiului București și Municipiul București. La apelul nominal efectuat în ședința publică, au răspuns reclamanta, prin președinte și vicepreședinte, pârâții Consiliul General al Municipiului București, prin consilier juridic, Primarul Municipiului București, prin avocat Ana Diculescu – Sova și Municipiul București, prin avocat Bogdan Grabowski.

Dezbaterile în fond și susținerile părților au avut loc în ședința publică de la 19.02.2014 fiind consemnate în încheierea de ședință da la acea dată, parte integrantă din prezenta când, tribunalul având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise a dispus amânarea pronunțării soluției la 26.02.2014, hotărând următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la 22.04.2011 reclamanta Asociația Salvați Bucureștiul a chemat în judecată pe pârâții Consiliul General al Municipiului București și Primarul Municipiului București solicitând anularea HCGMB nr.262/2006 privind declararea de utilitate publică a lucrării de interes local „Dublarea Diametrului N-S pe tronsonul Buzești-Berzei-Vasile Pârvan etapa 1 din tronsonul Buzești-Berzei-Vasile Parvan – BP Hasdeu-Uranus-Calea Rahovei”.

În motivare a invocat următoarele argumente:

1. încălcarea art.7 din Legea nr.33/1994, fiind emis de o autoritate necompetentă, actul neavând forța juridică prevăzută de lege;
2. încălcarea art.8 din Legea nr.33/1994, fără să fie înscrisă anterior în planurile urbanistice; hotărârea se întemeiază pe HCGMB 151/2006 care a fost anulat prin sentința definitivă a Tribunalului București din data de 12-04.2011, pronunțată în dosarul nr.52450/3/2010; încălcarea Legii 350/2001 întrucât nu a fost avizată de Ministerul Transporturilor; încălcarea Legii monumentelor 422/2001 întrucât prevede construirea unei șosele în locul unor monumente istorice și lipsa aviz Ministerul Culturii și Cultelor; încălcarea HG 1076/2004 privind evaluarea de mediu; încălcarea Legii nr.52/2003 privind transparența decizională; încălcarea ordin Ministrului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului nr.176/N/2000;
3. încălcarea art.9 din Legea nr.33/1994: cercetarea prealabilă vizează altă lucrare iar don comisie lipsește reprezentantului Consiliului Local Sector 1; cercetarea prealabilă este superficială;
4. încălcarea art.11 din Legea nr.33/1994 și art.6 din Legea nr.52/2003 nefiind îndeplinite procedurile de consultare a publicului direct afectat sau general interesat;

A anexat cererii de chemare în judecată plângerea prealabilă înregistrată la data de 27.10.2010.

Consiliul General al Municipiului București a formulat concluzii scrise (fila 100) prin care a invocat excepția lipsei de interes iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Prin sentința civilă nr.4828/28.11.2012 dosar nr.30021/3/2011 Tribunalul a respins ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale active și a admis excepția lipsei de interes, respingând acțiunea ca lipsită de interes. În considerente s-a reținut incidența art.2 alin.1 din Legea nr.198/2004 potrivit căruia „prin prezenta lege se declară că fiind de utilitate publică toate lucrările de construcție de drumuri de interes național, județean și local. De asemenea, în temeiul legii nr.184/2008 a fost emisă HG nr.590/2010 prin care s-a aprobat declanșarea procedurilor de expropriere. S-a mai reținut că potrivit art.III din Legea nr.184/2008 orice documentație tehnică sau de evaluare realizată anterior intrării în vigoare a prezentei legi se consideră valabilă iar o

eventuală contestare a documentației s-ar putea face doar cu ocazia acțiunii în anularea HG 590/2010.

Prin Decizia civilă nr.463/24.10.2013. Curtea de Apel București a admis recursul formulat de Asociația Salvați Bucureștiul, a casat în parte sentința recurată și a trimis cauza spre rejudecare cu privire la respingerea acțiunii ca lipsită de interes. Au fost menținute dispozițiile privind respingerea excepției lipsei calității procesuale active. A apreciat Curtea că în baza actului contestat au fost emise o serie de alte acte administrative și că acesta nu a fost anulat sau revocat. Întrucât actul a produs efecte juridice nu ar subzista considerentele invocate în susținerea excepției lipsei de interes.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 03.12.2013 sub numărul 30021/3/2011*.

Municipiul București prin Primar și Primarul Municipiului București au formulat întâmpinare (fila 19) prin care a arătat că HCGMB nr.262/2006 este un act administrativ individual, emis într-o procedură administrativă reglementată în Legea nr.33/1994. În acest context au invocat tardivitatea formulării plângerii prealabile și prescripția dreptului material la acțiune raportat la dispozițiile Legii nr.554/2004. A mai fost invocată tardivitatea formulării acțiunii.

Reclamanta a învederat tardivitatea invocării excepțiilor.

Analizând materialul probatoriu administrat Tribunalul reține următoarele:

Prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr.262/02.11.2006 s-a declarat de utilitate publică lucrarea de interes local „Dublarea Diametrului N-S pe tronsonul Buzești-Berzei-Vasile Pârvan etapa 1 din tronsonul Buzești-Berzei-Vasile Parvan – BP Hasdeu-Uranus-Calea Rahovei”. Actul adoptat a fost adus la cunoștință publică în luna aprobării conform înscrisurilor de la filele 57-60 (prim ciclu procesual).

Referitor la natura juridică a actului contestat, în funcție de întinderea efectelor juridice pe care le produc, actele administrative se clasifică în acte normative și acte individuale. Actele administrative normative conțin reguli generale și impersonale, se adresează tuturor, oricine putând intra sub incidența lor la un moment dat spre deosebire de actele administrative individuale care se adresează unor persoane fizice sau juridice determinate.

Un act administrativ este fie normativ, fie individual, în funcție de întinderea efectelor juridice pe care le produce.

Or, din această perspectivă, rezultă în mod clar că actul administrativ în discuție, este unul individual din moment ce nu conține reguli generale, de aplicabilitate repetată, iar destinatarii acestuia sunt un număr determinat de subiecți, în condițiile în care hotărârea de consiliu amintită se adresează persoanelor menționate la art.14 din Legea nr.33/1994 și care au drepturi reale asupra imobilelor vizate de proiectul declarat de utilitate publică.

Potrivit art. 137 alin. 1 C.pr.civ. instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac de prisos, în totul sau în parte, cercetarea în fond a pricinii.

În ce privește excepțiile referitoare la neregularitățile privind procedura prealabilă Tribunalul constată că acestea sunt tardiv formulate raportat la prevederile art.109 alin.3 din Codul de procedură civilă, acestea nefiind invocate prin întâmpinare. În urma casării cu trimitere judecarea cauzei a fost reluată de la momentul admiterii excepției lipsei de interes (fiind respectată decizia instanței de recurs) iar orice neregularitate referitoare la procedura prealabilă trebuia invocată anterior acestui moment, printr-o întâmpinare depusă conform art.114¹ alin.2 Cod procedură civilă.

Referitor la excepția tardivității formulării acțiunii Tribunalul constată că în cauză nu sunt aplicabile prevederile art.14 din Legea nr.33/1994 întrucât acestea se referă strict la propunerile de expropriere, ci regulile generale din materia contenciosului administrativ.

Prezenta cauză a fost înregistrată la 22.04.2011.

Potrivit art. 11 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și

repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la: a) data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă; b) data comunicării refuzului nejustificat de soluționare a cererii; c) data expirării termenului de soluționare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluționare a cererii; d) data expirării termenului prevăzut la art. 2 alin. 1 lit. h, calculat de la comunicarea actului administrativ emis în soluționarea favorabilă a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile; e) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.

Pentru motive temeinice, conform art. 11 alin. 2 din aceeași lege, în cazul actului administrativ individual se poate face acțiune în anulare și peste termenul de 6 luni prevăzut la art. 11 alin.1, dar nu mai târziu de 1 an de la data comunicării actului sau luării la cunoștință. De asemenea, conform prevederilor art. 11 alin. 5 din Legea nr. 554/2004, termenul prevăzut la alin. 1 este termen de prescripție, iar termenul prevăzut la alin. 2 este termen de decădere.

Or, în cauză, reclamanta a depășit cu mult termenul de 1 an de la data luării la cunoștință a actului.

În cauza de față, formalitățile de publicitate pentru actul atacat (așa cum au fost reținute anterior) au efectul opozabilității „erga omnes” iar termenul curge de la data acestora. Această interpretare este susținută și de faptul că reclamanta, cu diligențe medii, rezonabile, putea să afle conținutul actului juridic inclusiv de pe site-ul Primăriei și „ar fi putut prevedea prejudiciul pe care îl produce” (contrar celor susținute în concluziile scrise).

Mai mult, reține Tribunalul faptul că reclamanta „Asociația Salvați Bucureștiul”, este înscrisă în Registrul Special al Asociațiilor și Fundațiilor sub numărul 1030/A/2008 (în acest sens cererea de chemare în judecată), statutul primind dată certă la 19.12.2007 (fila 160 Dosar CAB). În acest context, însăși înregistrarea legală a reclamantei s-a realizat după împlinirea termenului de 1 an de la aducerea la cunoștință publică a actului contestat (acțiunea a fost formulată de asemenea, la mai mult de un an de la înregistrare). **O interpretare contrară raționamentului indicat ar produce consecințe inacceptabile și contrare principiului securității raporturilor juridice întrucât ar putea fi repusă în discuție oricând situația unor acte administrative prin crearea unor noi entități juridice care ar putea fi astfel, în termen, de la momentul constituirii pentru exercitarea căilor de atac.**

Ori, în cauza de față înregistrarea reclamantei s-a realizat la mai mult de un an de la aducerea la cunoștință publică a actului contestat și chiar dacă înregistrarea ar fi fost preexistentă, reclamanta nu a făcut dovada unor diligențe minime pentru a prevedea consecințele actului administrativ (contrar concluziilor scrise ultima filă), în oricare din cele două situații termenul de 1 an curgând de la îndeplinirea formalităților de publicitate.

În ce privește caracterul de ordine publică al excepției tardivității (încălcarea termen de decădere) tribunalul reține caracterul de ordine publică al normelor juridice care stabilesc acest termen. În acest context decăderea poate fi invocată de către oricare dintre părți sau de instanță din oficiu, în orice stadiu al procesului.

Termenul de decădere pentru exercitarea drepturilor procedurale constituie un factor de securitate juridică și răspunde, de asemenea, nevoii de a lăsa reclamantului un termen de reflecție suficient pentru a-i permite să aprecieze oportunitatea de a prezenta o cerere și pentru a defini conținutul ei. În măsura în care sunt necesare clarificări referitoare la actul contestat, reclamantul (în abstract) poate solicita relații de la autoritate pentru a putea anticipa toate efectele actului administrativ. Astfel, se marchează limita temporală a controlului ce poate fi exercitat și se semnalează, în același timp, indivizilor și autorităților statului, perioada peste care acest control nu mai este posibil.

Dispozițiile art. 11 alin. 2 și 5 din Legea nr. 554/2004 au caracter imperativ și, ca atare, tribunalul va admite excepția tardivității va respinge cererea de chemare în judecată ca tardiv formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca tardiv formulate excepțiile referitoare la neregularitățile privind procedura prealabilă.

Respinge acțiunea formulată de reclamanta **Asociația Salvati Bucureștiul**, cu sediul ales în București, sector 5, str. Mihail Mirinescu nr. 12, et. 1, ap. 3, în contradictoriu cu pârâții **Consiliul General al Municipiului București**, **Primarul Municipiului București** și **Municipiul București**, toți cu sediul în sector 6, București, Splaiul Independenței nr. 291-293, ca tardiv formulată.

Cu recurs, în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 26.02.2014.

PREȘEDINTE
PETRICĂ GHERGHEȘANU

GREFIER
ELENA LAZA

Red. Jud. G.P. 6 ex

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO